

skattens Størrelse. Jeg beklager, netop fordi jeg deler de Ønsker, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds' (Borbjerg) Side, at denne Sag er kommen saa sent frem som i April Maaned. Jeg har intet imod, at Forslag komme frem ved Samlingens Udløb, men da skal det blot, ligesom i Tyskland, kun være til Efterretning, saaledes at den egentlige Behandling først sker næste Aar, og selv om jeg godt kan dele det ærede Medlems Ønske, kan jeg ikke dele hans Forhaabning om, at Forslaget bliver til Lov i Aar, dertil er det fremsat temmelig sent. Men jeg skal ikke sinke Behandlingen.

Vender jeg mig til Enkeltheder i Forslaget, er det første, jeg falder over, Formueskatten. Det er min Opfattelse, at Formueskatten er en særdeles god Skat, en behagelig Skat, og en nem Skat for Staten. Det er den Skat, der falder med størst Ligelighed og størst Retfærdighed over hele Landet. Derfor er den i Virkeligheden en aldeles ypperlig Statsskat, og jeg er ikke helt sikker paa, med hvilken Ret Københavns Kommune her vil gøre Indgreb i Statens Ret til at modtage denne ypperlige Skat, særlig da vi nu se, at vi efter Regeringens almindelige Militærskatteforslag faa Brug for en Forøgelse af Statsformueskatten. Det forekommer mig at være det rigtigste at foretage Delingen saaledes, at Formueskatten i det væsentlige bliver en Statsskat, selv om man maaske under visse Omstændigheder kan gaa med til, at en Del af denne Statsskat refunderes Kommunen. Jeg tror, at en af de Ting, der ville volde størst Vanskelighed her i Forslaget, er Optagelsen af denne Formueskat paa dette Tidspunkt, og jeg tror, det vilde være bedre, om man kunde finde en noget anden Vej.

Vender jeg mig derefter til Indkomstskattens Skala, maa jeg sige, at jeg ikke har noget imod den progressive Skat, af hvilken jeg er en overbevist Tilhænger, og heller ikke har jeg noget imod den foreslaaede Ratebeskatning, idet jeg vil gøre opmærksom paa, at Ratebeskatningen første Gang indførtes i dansk Politik af Landstingets Højre under dets Skatteforhandling med Folketinget, vistnok i 1903. Selve Tallene kan der forhandles om, Skalaen tror jeg i det hele og store er rigtig, men det havde maaske været ønskeligt, om man havde fulgt det samme Princip, der følges ved Statsskatten, at lade de første 800 Kr. være skattefri for alle Ind-

tægter. Men det kunne vi i alt Fald let komme over.

Reglerne for Børnefradrag ere omtrent de samme, som gælde for Statsindkomstskatten. Men mon det egentlig ikke var lige saa praktisk — dette er blot en Tanke, som jeg ærlig talt selv kun er ansvarlig for, og ikke min Gruppe, i alt Fald ikke paa dette Tidspunkt — i Stedet for at have Fradrag for Børn at bestemme, at Personer, der ere ugifte eller ikke have Børn under 18 Aar, skulle betale en Tillægsskat af 12 pCt. saaledes, at hvis den egentlige Skattebyrde er 100 Kr., skal den forøges til 112 eller f. Eks. 115 Kr. Hvis man endelig vil opnaa fuld Retfærdighed, er dette den letteste Vej, thi en ugift Person, der har en Indtægt af 2,500 Kr., har mere end 10 pCt. større Skatteevne end en gift Person med samme Indtægt. Tag blot, mine Herrer, en ugift Telegrafstinde eller Postdame med 2,500 Kr. Indtægt. Hun er i Virkeligheden en ren Bourgeois, medens en gift Telegrafembedsmand med samme Indtægt økonomisk set nærmest maa siges at høre til den daarligst stillede Del af Befolkningen. Jeg tror derfor, det kunde være rigtigt at fastsætte en Tillægsskat for ugifte Personer.

Der er endnu et Par Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre. Jeg tror saaledes, det er uheldigt alene at have Indkomstskat for København, uden at man har de samme Regler for Frederiksberg og Gentofte, thi efter min Mening indeholde de tre Kommuner i Virkeligheden den samme Befolkning. Vi Københavnerne — det vide de Herrer maaske — have det saaledes, at vi skifte mellem København, Frederiksberg og Gentofte; vi ere i den Retning en ret vandrende Befolkning. I hvert Fald ere Gentofte-Folk ogsaa en Slags Københavnerne, og det samme gælder Frederiksbergerne. Jeg tror ogsaa, at en saadan Ordning, kommunalt set, vilde være lettende, idet de tre Kommuner ere tvungne til af rent praktiske Grunde at holde omtrent samme Skatteskala. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Minister, om det ikke var muligt at indføre den samme Skatteskala for Frederiksberg og Gentofte som for København.

Om Bevægelsesfriheden, for hvilken der gives Regler i § 21, maa jeg gøre en enkelt Bemærkning. Efter Beregningen vil Forøgelsen jo væsentlig falde paa Indtægter over 4,000 Kr. I det Lovforslag, som den højtærede Finansminister nu har fremsat, er Tanken den samme. Med an-